

Микетей (по співі): Аж лекше на серцю, коли почуєм такий спів. Та ось я тут балакаю і балакаю, а до війта нема кому йти. Хіба ходи Антоне, підведеш мене.

Антін: Ні дідьку, я почекаю на Романа, бо у мене діло до нього є.

Микетей: Знаю я, яке то діло: (співав) "Чорні очі як терен, коли-ж ми ся поберем!" От яке у тебе діло. Но, в ласці Божій оставайте. А ти, Мартусе не журися, старий Микетей прийде, і розкаже байку. Якось то буде. (виходить).

СЦЕНА III.

(Ті самі без Микетей).

Марійка: Ну, славите Господа Бога, що підете Галю на пробу.

Галя: Я і сама рада. Тепер я загляну на обійстя, а ви пильнуйте моєї Мартусі, бо знаєте (смієся), що цигане крутяться по сслі. (виходить, Марійка сідає коло дитини).

Антін: І щож Марійко! Мабуть знає дядько Микетей, що дорога наша веде до вгомостя. (підходить до ньої) Марійко, коби ти знала, як я хочу того, щоби ми станули під вінець, щоби разом ми могли трудитися для Бога, для України і для себе. Но може ти не приймеш моїх старостів, може ти полюбила другого? Скажи мені дівчино!